

# Kendi Yıldızını Aramak

– Saliha Kaşıkır · 17 Nisan 2011

---

Samanyolu'nun peşinden giden çoban yıldızıydım  
Bilinen yolculuklardan sıkılmışım  
Karanlık yollara daldım bir an  
Bir ışık yandı uyandım  
Ayağı kayıp düşen bir çocuk gibi şaşkındım  
Sendeliyordum her adımda  
İzin vermiyordu içimdeki kör karanlık  
Onca yol biliyordum  
Yürüyüp gitmeye gücüm yetmiyordu  
Dursam, durgunluk bana yakışmıyordu  
Alışık değildi beden statik enerjiye  
Soluk soluğa yaşanan bu hayatı  
Soluksuz bir ruh öldürüyordu

Kördüm, topallamak için körlük yetiyordu  
Kasıklarımda kasvetli bir ağrıydı şehvet  
Damarlarımda yakışıklı bir akıntıydı kan  
Yola yansıyan gölgemi çalmışlardı kanun kaçakları  
Terbiyesizliğim ukalalığımdandı  
Bilmediklerim harman yeriydi  
Bildiklerimse ortasında bir balya saman  
Geceler karanlık giyimli zencilerdi  
Gündüzler, kaçınılmaz zamanlar  
Bense bu monoton yılların  
Feda edilenler listesinde ki demirbaşı

Acılar çiçek açıyordu gündönülerinde  
Ölüm fermanı çıkartılıyordu delice sevenlere  
Esmiyordu, karabulutları yerinden oynatacak rüzgâr  
Ve görünmüyordu benim gökyüzümde  
Şimal yıldızı

Gitmek, kendi yıldızını bulmak ümidiyle  
Ve inanmak, milyarlarca yıldız arasında  
Senin de bir yıldızın olduğuna

Ve o yıldızın en parlak ışığı yansıttığına

Tekrar merhaba sevgili dostlar geldim iyiyim